

NEDJELJNA ČITANJA: Mih 5,1-4a; Ps 80,2ac i 3b.15-16.18-19; Heb 10,5-10; Lk 1,39-45

Gospodin po proroku Miheju 700. godina prije Mesijina rođenja razotkriva mjesto njegova rođenja: Betlehem, Efrata. To je bilo mjesto rođenja kralja Davida. Važno je da će se izraelski Mesija, spasitelj svijeta, pojaviti u skrovitosti, a ne u Jeruzalemu, glavnom gradu Izraelovu, ne na kraljevskome dvor. Rodit će se u najmanjem mjestu među kneževstvima Judinim. Nastupit će kao maleni, neznatan Nazarećanin. Rodit će se u odbačenom zakutku Rimskoga Carstva, taj budući Gospodar u Izraelu.

Prema Bibliji, izgleda da je božji na čin takav da On izabire za velika djela upravo one koji su naizgled slabi i maleni. Iz već spomenutog malenog Betlehema Bog izabire Davida, najmlađega, osmoga, među svojom braćom da bude izraelski kralj. Iz prezrenog Nazareta su bili Marija i Josip, obični i siromašni ljudi, a Isus je za svoje sugrađane bio tek „tesarov sin“.

Nije istinska veličina ni u stasu ni u glasu, ni u ljepoti, ni u ugledu, ni u moći. Ono bitno oku je skriveno. Velik je onaj čovjek koji toga nije ni svjestan. Čovjek koji „u miru svoj kruh jede“, koji pruža ruku nevoljniku, koji prašta bez pridržaja, koji vidi tuđu nevolju, koji se raduje malim stvarima, koji – a da toga nije ni svjestan – ima srce veliko kao planina. Ono što vrijedi to je srce. To je duh. To je dobrotu i ljubav. A oni su vječni. Neuništivi.

(sastavio: Frano Bijelić, bogoslov)